

PARAULES DE VIDA

Testimonis del Ressuscitat

Quan meditem els relats evangèlics dels esdeveniments pasquals, generalment ens solem fixar en les circumstàncies que envolten les aparicions del Ressuscitat, en la situació espiritual en la que es trobaven els personatges que viuen aquests esdeveniments o en el procés pel qual cadascun d'ells va sent recuperat per a la fe. Poques vegades ens adonem que tot comença amb un anunci: el primer que van escoltar, tant les dones que havien anat a visitar el sepulcre, com els deixebles, va ser l'anunci de la resurrecció.

Els evangelis de Mateu, Marc i Lluc ens narren que varen ser uns personatges amb vestits refulgents els primers que van anunciar a les dones que aquell a qui cercaven havia ressuscitat (Mt 28,6; Mc 16,6; Lc 24,6), i que immediatament els van ordenar: «aneu de seguida a dir als seus deixebles: "Ha ressuscitat d'entre els morts i ara va davant de vosaltres a Galilea"» (Mt 28,7; Mc 16,7). Les dones, després d'escoltar aquesta bona notícia, sense haver vist encara al Senyor «van córrer a anunciar-ho als deixebles» (Mt 28,8); «van anunciar tot això als Onze i als altres» (Lc 24,9). A mesura que va difonent-se la notícia el cor de tots es va prepa-

rant per a l'encontre amb el Senyor. Per això, quan les dones, plenes d'alegria van a anunciar la bona notícia de la resurrecció, estan vivint la pasqua; estan preparant el cor dels apòstols per trobar-se amb el Senyor i poder reconèixer-lo. Podem imaginar que sense eixe anunci previ, el desconcert i la por s'haurien apoderat d'ells en

trobar-se amb el Ressuscitat. Elles mateixes, abans de trobar-se amb el Senyor, van haver d'escoltar l'anunci pasqual d'aquells personatges que estaven en el sepulcre.

Quasi dos mil anys després d'aquell primer Diumenge de Pasqua, la notícia continua difonent-se per tot el món. Si ho contemplem fredament

és un fet sorprenent: des d'aquell sepulcre buit, un missatge que en un primer moment va ser considerat «un deliri» (Lc 24,11) pels mateixos apòstols, segueix ressonant com una bona notícia per a tota la humanitat; és sorprenent que al llarg de tants segles, l'anunci pasqual haja tocat el cor de tants creients que s'han trobat amb Jesucrist i han vist com en la seua vida s'obrien nous horitzons d'esperança; és sorprenent pensar que la força d'aquest anunci no es fonamentava en la saviesa humana, ni en el poder o la influència social que pogueren tenir aquells primers testimonis. La força transformadora està en l'anunci mateix.

Per als cristians del segle XXI, Pasqua és la festa de la nostra fe; la celebració que ens omple d'esperança i ens anima a seguir anunciant a tots la bona notícia de què en Crist es troba la vida. Encara que sembla que aquest missatge no l'interessa al món, no oblidem que la seua força no depèn de nosaltres.

A nosaltres ens correspon seguir anunciant-lo, seguir sent testimonis del Ressuscitat.

Feliç Pasqua a tots.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Les dones fugiren, plenes d'esglai i tremoloses»

Celebrem cada any les festes de Pasqua; ja fa anys que sentim regularment la proclamació: «El Senyor ha ressuscitat! Al·leluia!»

No ens podem fer càrrec del què va significar per als seguidors de Jesús la primera vegada que van sentir l'anunci d'un fet absolutament inesperat i trasbalsador: «El Senyor ha ressuscitat, com ho havia dit!»

Els evangelis intenten expressar el xoc que va suposar per als primers deixebles l'anunci d'un fet insospitat i incompreensible, la sorpresa i la incredulitat de les primeres reaccions, fins i tot la sos-

pita d'un engany causat per l'entusiasme o potser per la mala fe.

Un passatge sorprenent de l'Evangeli de Marc, el primer evangeli escrit, intenta reflectir aquell trasbals. Marc narra l'aparició de l'àngel a les dones esglaiades, l'anunci de la resurrecció del Senyor i l'encàrrec de portar la nova als deixebles i a Pere. Ho hem escoltat a la Vetlla Pasqual d'engany. El passatge evangèlic acaba amb una frase inesperada: «Elles sortiren del sepulcre i van fugir, plenes d'esglai i tremoloses. I no digueren res a ningú perquè tenien por» (Mc 16,8). No podem saber les pàgines que s'han escrit a propò-

sit d'aquest final, que ens deixa sorpresos. Probablement, aquella «por» de les dones ho vol dir tot. És la reacció davant del fet més trasbalsador de la nostra història humana: la mort terrible del Fill de Déu, que el Pare no ha evitat, en mans dels homes indignes, i la sorpresa de la vida plena i il·luminosa de Jesús com a última Paraula de Déu per a Aquell que s'ha donat del tot fins a la mort.

Aquella fugida de les dones, plenes d'esglai i tremoloses, és potser la reacció més humana davant d'un fet que va més enllà de tota lògica humana.

Gaspar Mora, professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

Testigos del Resucitado

Cuando meditamos los relatos evangélicos de los acontecimientos pascales, generalmente nos solemos fijar en las circunstancias que rodean las apariciones del Resucitado, en la situación espiritual en la que se encontraban los personajes que viven estos acontecimientos o en el proceso por el que cada uno de ellos va siendo recuperado para la fe. Pocas veces caemos en la cuenta de que todo comienza con un anuncio: lo primero que escucharon, tanto las mujeres que habían ido a visitar el sepulcro, como los discípulos, fue el anuncio de la resurrección.

Los evangelios de Mateo, Marcos y Lucas nos narran que fueron unos personajes con vestidos refulgentes los primeros que anunciaron a las mujeres que aquel a quien buscaban había resucitado (Mt 28,6; Mc 16,6; Lc 24,6), y que inmediatamente les ordenaron: «id aprisa a decir a sus discípulos: "Ha resucitado de entre los muertos y va por delante de vosotros a Galilea"» (Mt 28,7; Mc 16,7). Las mujeres, después de escuchar esta buena noticia, sin haber visto todavía al Señor «corrieron a anunciarlo a los discípulos» (Mt 28,8); «anunciaron todo esto a los Once y a todos los demás» (Lc 24,9). A medida que va difundiendo la noticia el corazón de todos se va preparando para el encuentro con el Señor. Por ello, cuando las mujeres, llenas de alegría van a anunciar la buena noticia de la resurrección, están viviendo la Pascua; están preparando el corazón de los apóstoles para encontrarse con el Señor y poder reconocerlo. Podemos imaginar que sin ese anuncio previo, el desconcierto y el miedo se habrían apoderado de ellos al encontrarse con el Resucitado. Ellas mismas, antes de encontrarse con el Señor, tuvieron que escuchar el anuncio pascual de aquellos personajes que estaban en el sepulcro.

Casi dos mil años después de aquel primer Domingo de Pascua, la noticia continúa difundiendo por todo el mundo. Si lo contemplamos fríamente es un hecho sorprendente: desde aquel sepulcro vacío, un mensaje que en un primer momento fue considerado «un delirio» (Lc 24,11) por los mismos apóstoles, sigue resonando como una buena noticia para toda la humanidad; es sorprendente que a lo largo de tantos siglos, el anuncio pascual haya tocado el corazón de tantos creyentes que se han encontrado con Jesucristo y han visto cómo en su vida se abrían nuevos horizontes de esperanza; es sorprendente pensar que la fuerza de este anuncio no se fundamentaba en la sabiduría humana, ni en el poder o la influencia social que pudieran tener aquellos primeros testigos. La fuerza transformadora está en el anuncio mismo.

Para los cristianos del siglo XXI, Pascua es la fiesta de nuestra fe; la celebración que nos llena de esperanza, que nos anima a seguir anunciando a todos la buena noticia de que en Cristo se encuentra la vida. Aunque parezca que este mensaje no le interesa al mundo, no olvidemos que su fuerza no depende de nosotros. A nosotros nos corresponde seguir anunciándolo, seguir siendo testigos del Resucitado.

Feliz Pascua a todos.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Jornada de la Vida Consagrada

El dissabte 3 de febrer, a la Casa d'espiritualitat de les Teresianes, a Jesús, va tenir lloc la celebració diocesana de la Jornada de la Vida Consagrada.

Amb el lema «La vida consagrada, trobada amb l'amor de Déu» unes 40 religioses de diverses congregacions participaren en aquesta jornada. Després de l'acollida, salutació inicial i la invocació a l'Esperit Sant, es va llegir i comentar l'escrit del Sr. Bisbe sobre la vida consagrada que va ser publicat al setmanari *Vida Diocesana* del diumenge anterior.

Seguidament, es va encetar una estona de compartir on, una representant de cada congregació, explicava la situació, reptes i projectes del seu institut propi. Un moment molt enriquidor per a tots. Després, a la capella central i presidits pel Sr. Bisbe, vam resar la pregària de Vespres. Per acabar, la comunitat de Teresianes que ens acollia, ens va

preparar un pisolabis que va donar peu a una conversa entre tots els assistents.

Mn. Ramon Labernié

Delegat per a la Vida Consagrada

La parròquia de Sant Blai de Tortosa celebrà la festa del seu patró

El 3 de febrer, la nostra parròquia celebrà la festa del seu patró, Sant Blai, amb una Missa solemne presidida pel Sr. Rector, Mn. Isaïes Riba, i celebrada per Mn. Rafel Prades. Van assistir-hi el Sr. Alcalde, els regidors, l'associació de veïns «Centre-Nucli històric», la pubilla i la pu-

billeta del barri i els fidels que omplien el temple parroquial de gom a gom.

Mn. Isaïes en l'homilia, comentant l'Evangeli, ens invità a ser persones d'acció i d'oració, mitjançant les quals hem de santificar la nostra vida ordinària. L'oració ha de ser el fil conductor que ens porte a Déu.

Sant Blai era metge i la tradició l'ha fet protector de les malalties de la gola. Que sant Blai ens alliberi d'aquests mals físics i protegeixi la nostra parròquia alliberant-la de totes les males paraules.

Després de la benedicció del final de l'Eucaristia, Mn. Isaïes ens digué que, en acabar la Missa, seríem obsequiats per l'Associació de veïns «Centre-Nucli Històric» amb unes coquetes beneïdes de sant Blai. Tot seguit, el president de l'Associació, Sr. Josep Baubí, recordà que a les 20.45 hores, tindria lloc a la cripta de la Reparació, Espai Mossèn Sol, el lliurament del Premi Sant Blai 2018 a l'Il·lm. Isaïes Riba Cucala, rector d'aquesta parròquia.

Amb la tradicional benedicció dels aliments acabà la trobada.

Maria Joana Querol

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Una fe que no ens posa en crisi és una fe en crisi; una fe que no ens fa créixer és una fe que ha de créixer» (1 de febrer).

@Pontifex: «Que tots els homes puguin arribar a Crist, Llum de veritat, i que el món avanci pel camí de la justícia i de la pau» (3 de febrer).

@Pontifex: «La vida de fe consisteix a estar amb el Senyor, i per tant en la cerca contínua del lloc on Ell habita» (4 de febrer).

@Pontifex: «Qui és conscient de les pròpies misèries i abaixa els ulls amb humilitat, sent com la mirada misericordiosa de Déu es posa damunt seu» (5 de febrer).

Lliurament del Premi Sant Blai 2018

La nit del dia de Sant Blai va tenir lloc a la cripta de la Reparació, Espai Mossèn Sol, el lliurament del Premi Sant Blai 2018, atorgat al rector de la parròquia de Sant Blai, Il·lm. Isaïes Riba. Hi eren presents a l'acte el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, alguns sacerdots, l'alcalde de la ciutat, Sr. Ferran Bel, regidors, el Sr. Josep Baubí, president de l'Associació de veïns «Centre-Nucli Històric», la pubilla i pubilleta del barri de l'any 2017 i molts tortosins i tortosines. En aquest acte foren presentades la pubilla i pubilleta de l'Associació, 2018.

Tot seguit la secretària de l'Associació, Sra. Mercè Lleixà, donà lectura a l'Acta en la que la Junta acordà concedir el Premi Sant Blai 2018 a Mn. Isaïes Riba, rector de la parrò-

quia de Sant Blai, pel seu treball i per ser un capellà molt afable, proper i planer amb tothom. El president de l'Associació va llegir el «Curriculum Vitae» de Mn. Isaïes, i la Sra. Lourdes Ramón li lliurà el premi. Després d'un

fort aplaudiment, Mn. Isaïes ens adreçà unes paraules, citant el papa Francesc: «Els pastors hem de fer olor d'ovella, estant enmig de la gent en la nostra tasca pastoral: batejos, primeres comunions, confirmacions, casaments,

defuncions...» Recordà el P. Damián quan un dia va dir: «Nosotros los leprosos».

«Sóc nascut a Sant Mateu —ens digué Mn. Isaïes— però des de l'any 1953estic a Tortosa, per tant sóc tortosí i sóc un capellà al servei de la diòcesi. Els capellans volem ser pastors de totes les ovelles, estant al servei de tothom.»

Finalment, per tancar l'acte actuà el Cor de Cambra Tyrichae. Van interpretar diferents peces de caire religiós, popular, una sardana i *Mare* amb l'arranjament a càrrec del seu director, Andreu Ferré. Tot seguit, els assistents foren obsequiats per l'associació de veïns amb un refrigeri.

Mn. Isaïes, moltes felicitats!

Maria Joana Querol

Mans Unides Tortosa presenta la campanya «Comparteix el que importa»

La Delegació diocesana de Mans Unides ha llançat la campanya 59 sota el lema «Comparteix el que importa».

Avui dia compartim moltes coses: fotos, vídeos, opinions, experiències... Les nostres xarxes socials són, de vegades, un calaix de sastre amb publicacions que compartim sense pensar-nos-ho molt. Compartir és una necessitat que tenim en comú totes les persones. Compartir ens fa més feliços; donar i rebre ens fa més humans. Però tots podem compartir molt més. Podem compartir l'objectiu de Mans Unides: acabar amb la fam en el món.

La presidenta-delegada diocesana va presentar, dimarts 6 de febrer, aquesta nova campanya als mitjans de comunicació, acompanyada de la Gna. Marcela Zamora, missionera dominica del Rosari, invitada especial per a aquesta campanya, la qual va donar testimoni de la lluita contra la fam a Timor Leste i de com els projectes de Mans Unides ajuden a aconseguir una vida més humana en els països més recòndits de la terra.

Així mateix, ha realitzat entrevistes a diversos mitjans de comunicació, acompanyada per la presidenta-delegada i ha estat sensibilitzant amb xerrades a distints col·legis, instituts i parròquies.

Recordem els projectes als quals recolzarà la delegació durant el 2018:

- Una ambulància per a la zona rural de Yamoussoukro, a Costa d'Ivori, per un import de 45.732 €.
- Programa de sobirania alimentària a 11 comunitats indígenes Awajun i Wampi en la província de Condorcanqui, al Perú, amb un import de 87.609 €.
- Construcció de 3 aules i latrines per a l'escola rural a l'aldea de Chama, a Zàmbia. Aquest projecte ha estat recolzat per la població de Benicarí amb un import de 25.703 €.
- Un quart projecte, per acabar de reconstruir un col·legi a Haití, afectat pel pas de l'huracà Matthew el 2016, al qual s'ha destinat un llegat solidari de 25.000 € aportat per Amposta.

En total, més de 180.000 € que esperem aconseguir amb l'ajuda de tots els col·laboradors i socis.

Per últim, el dissabte 10 de febrer se celebrarà l'Eucaristia d'inici de campanya a les 19.30 hores a la parròquia de la Mare de Déu dels Dolors de Tortosa.

Gràcies per compartir!

Elena Tortajada

AGENDA

► Diumenge 8 d'abril:

—Traiguera, Santuari Mare de Déu de la Salut, a les 12.15 h, inauguració de les obres de restauració.

—Catedral, a les 24 h, Missa de la Baixada de la Mare de Déu de la Cinta.

Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Traiguera

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. □ Dilluns dins de l'octava de Pasqua [Fets 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fundador de l'Orde dels Mínims (CR); santa Maria Egípciac, penitent; sant Francesc Coll i Guitart (Gombrèn, 1812 - Vic, 1875), religiós, fundador de les Germanes Dominiques de l'Anunciata.

3. □ Dimarts dins de l'octava de Pasqua [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Sixt I, papa (romà, 115-125), màrtir; sant Nicetas, abat.

4. □ Dimecres dins de l'octava de Pasqua [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. □ Dijous dins de l'octava de Pasqua [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua); santa Emília, vg. i mr.; santa Maria Crescència Höss, vg. franciscana.

6. □ Divendres dins de l'octava de Pasqua [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo

21,1-14]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Guillem, abat.

7. □ Dissabte dins de l'octava de Pasqua [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prev., fund. Gns. Escoles Cristianes (FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia [Fets 4,32-35 / Sl 117 / 1Jo 5,1-6 / Jo 20,19-31]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.

Diuenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor

COMENTARI

Creure en Crist ressuscitat és viure ja els valors de dalt

Avi és el dia en què ha obrat el Senyor: alegrem-nos i celebrem-ho!

El discurs de Pere a casa de Corneli és perfecta síntesi de la predicació apostòlica. Déu el ressuscità el tercer dia i concedí que s'aparegués no a tot el poble sinó a uns testimonis que des d'abans Déu havia escollit.

Per què no a tothom? Jerusalem era plena de gent que l'havien escridassat: «Crucifica'!», o l'havien sentit cridar: «Déu meu, per què m'has abandonat?». Quin cop d'efecte si tothom l'hagués vist ressuscitat!

Però Déu no ho ha volgut així. Per què? Crist ressuscitat no és notícia per a llegir-la simplement un bon locutor. Hi ha notícies que només poden ser anunciades de manera creïble pels qui les viuen.

Creure en el Ressuscitat és viure ressuscitant amb Ell; perquè *Crist ha ressuscitat com el primer d'entre tots els qui som membres del seu Cos (1Co 15,20)*.

Per això, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Crist ressuscitat és la victòria del Déu de l'Amor i la Vida, que els seus deixebles compartim amb l'Amor que duu a la Vida.

Als encontres evangèlics amb el Ressuscitat es repeteix un mateix esquema: pròpiament els deixebles no troben el Ressuscitat, perquè no l'esperen ni el busquen.

És el Ressuscitat qui surt a l'encontre d'ells!

Maria Magdalena, «l'apòstol dels apòstols», provoca l'interès de *Simó Pere i l'altre deixeble*.

La resistència a creure en el Ressuscitat, paradoxalment, avala la credibilitat del testimoniatge dels deixebles.

La Bona Notícia del Crist ressuscitat no és invent d'uns visionaris: els apòstols ni s'ho esperaven primer ni s'ho creien quan els ho anuncien.

Només la força de l'Esperit i sobretot l'experiència de l'encontre personal amb el Ressuscitat converteix uns deixebles incrèduls i atemorits en testimonis intrèpids del Senyor ressuscitat.

La pregària en Comunitat els ajudarà a recordar com els parlava a Galilea, lloc del seu ensenyament, i a orientar les seves vides per rutes de Galilea que són les de les Benaurances salvadores.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo. O bé: Al-leluia.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diuenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, unguido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo. O bien: Aleluya.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó el primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.